

Пану Анатолію Володимировичу Яковцю

Володимир Ліпкан

**60-річчю НАТХНЕННИКУ ВОГНЕНОЇ ТВОРЧОСТІ,
БОРОНИТЕЛЮ УКРАЇНСЬКОГО КОДУ НАЦІЇ — ПАНУ
АНАТОЛІЮ ВОЛОДИМИРОВИЧУ ЯКОВЦЮ —
ЩИРОСЕРДНО ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ!**

Пан Яковець дістався до цієї днини:

Я переконаний, що це — частина половини,
Бо він веселий, жартівливий, соковитий,
Увагою і сприйняттям, бо він — талановитий!

Він справжній боронитель мови і традиції,
Він — геній слова, ритміки і композиції.
Завжди охайний, стильний і дбайливий,
Невпинний в розвитку, затятий і мрійливий!

Культура — образ для цього **Творця**,
Пан Яковець — є уособленням Митця!
Його ідеї всеосяжні, творчі і глибинні,
Тому і справи всі далекоглядні і нестримні.

АВ — мистецький, мовленнєвий діамант,
Бо у культурі оприявнив свій талант.
Завжди глибинно і детально все аналізує,
Ментальність українську досконало він формує.

Дотепний жарт, спорідненість, підтримка,
Гостинність, теплота без жодної затримки.
Людина тепла і душевна, містерична,
І на сьогодні визнаю: неокласична.

У **ньому** поєднався світ добра і допомоги,
Разом із **ним** бентеги всі зникають і тривоги.
Він — позитив несе і щирість спілкування,

З **ним** відчуваєш енергійність душ єднання.

Завзятий боронитель і **Творець**

Уродини святкує наш поважний **Яковець!**

Він повертає віру в міць і силу слова,

Байдужість мовна ним сприймається нервово.

Любов до справжнього, любов до слова,

Пан Яковець завжди боронить Мову:

Вона — є код культурний для використання,

Душа тисячоліть як шлях і зірка існування.

Буває, що земля гомонить, кликає когось,

Буває, тріскає від спраглості — нема чогось.

Але коли всю землю біль зворушливо проймає,

Пан Яковець Добро в життя упевнено вселяє!

Енергія від слів, натомість добрих вчинків,

В житті професора багато поєдинків...

Плекайте добросердність, справжнє, вічне,

Воно національне, отже — стратегічне!

Живіть, творіть і зерна правди сійте,

Дорогою життя наповнюйтесь і завжди мрійте,

З собою лиш несіть чесноти і добро,

Нехай життя неспинне, наче наш Дніпро!

Моральний вибір — планка кожного із нас,

Для будь-кого настане добрий й слухний час.

Пан Яковець шляхетний, він — інтелігент,

Для нього ідентичність — вирішальний інструмент.

В часи безвір'я, розуму і мудрості нестачі,

Пан Яковець розв'язує складні задачі.

В ужиток повертає гідність, честь й самоповагу —

У цьому корінна відмінність у **АВ** і перевага!

Нонкоформізм, безстрашність і правдивість,

Порядність, чесність і завзята щирість —

Ці риси **пана Анатолія** одвічно прикрашають,

Тому **Професора** усі навколо поважають!

Його творіння – самобутній скарб,
Духовна чистота хай сяє, наче у відлунні фарб.
Він — особистість, схибити не дасть нікому у житті,
Завжди охоче допоможе і не лишить в самоті.

Органіка і відстороненість від імпульсів суєтності,
Чутливе сприйняття як оприявлення шляхетності,
Природність, чистота, ліричність й незалежність,
Масштабність вгадувана, у душі безмежність.

У кожного в душі свої переживання:
Хто мріє, хто гадає, має сподівання.
Пан Яковець належить ґурту знаних діячів —
Він усвідомив світ через ужиток смислів й слів.

Одвічний діалог універсалій: **буття** і **дух** людський,
Все без прикрас і будь-яких регалій.
Безмежність **пана Яковця** в духовному зростанні,
У цьому сенс **Його** — природне покликання!

Духовні стратегами тонкого життя —
Це апологія **Професора** у цільності й буття,
Собою бути, не пливти за течією,
Відвертим жити в варіаціях з душею.

Пан **Анатолій** — знаний він емпат,
Бо розуміє шлях, життєвий результат.
Флюїди точно й бездоганно ідентифікує,
Свої емоції і почуття він не маскує.

Пан Яковець — національний камертон,
Натхнення зичу, Ви — сумління чемпіон!
Душа і мова, як кристали — справжнє диво,
Нехай Вас світ оточує красивий!

Нехай в оновленій землі
Співають українці лиш свої пісні.
І візерунки душ осяяні у спілкуванні
Пан, Яковець — щиріші Вам вітання!

Тож зичу Вам непереборної жаги,
Щоб вистачило Вам усього до снаги,
Щоби здоров'я Вас не підкачало,
Щоб задоволень у житті Вам вистачало.
Щоб люди поруч цінували Вас, комунікацію,
Бо Ви — є центр позитиву і добра локація!

Як подих вітру, і ковток натхнення й вшанування,
Поет Ліпкан шле пану Яковцю з відвертістю вітання.
Пошана, дяка, Вам низький уклін і творчої наснаги,
Ви — велетень, титан, взірець терпіння й рівноваги!

25.05.2026